

carles salvador

libret **EUCARISTIC**
poesies.

adorC/122

1910

1911

1912

1913

1914

1915

1916

1917

1918

1919

1920

1921

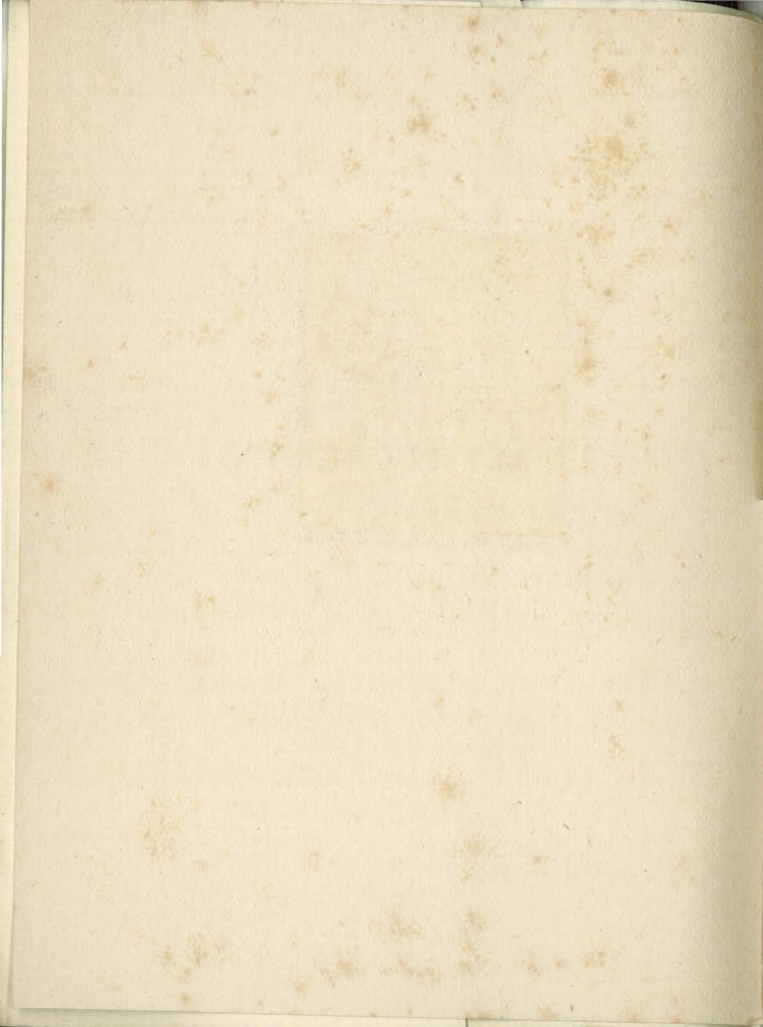
1922

Per a la Biblioteca de la
Graduanda de Carcaixent
Carles Salvador

1 9 3 2.

LLIBRET EUCARISTIC

poesies

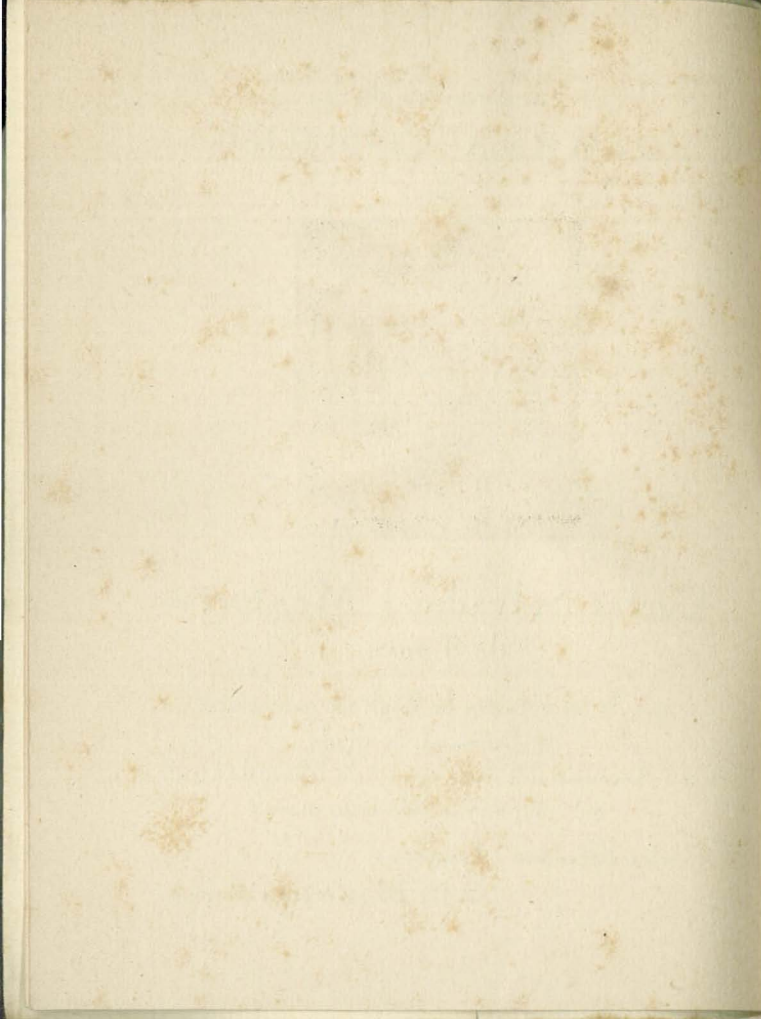
En memòria de la
PRIMERA COMUNIO
de

Carles Salvador i Monferrer
de 8 anys

qui la va rebre a la Església parroquial
de Benassal, la diada
de l'Ascensió del Senyor, 17 de Maig de 1928
en companyia dels seus pares

Carles Salvador i Gimeno
i Sofia Monferrer i Beltrán

Pòrtic

CONVIT
a la
PRIMERA COMUNIO
per
Jacint Verdaguer

*L' Anyell diví qui pastura entre els lliris
vos crida a son hort;
vos ne darà de florits i en poncella,
rosats amb sos besos, florits en son cor.*

*Vos donará de la fruita de l' arbre
que hi ha al Paradís.
Aquell qui prenga en sos llavis la fruita
pendrà a Jesucrist.*

*Si estau solets, vos farà companyia;
si estau malalts, vos darà la salut;
si sou pobres, d' infinita riquesa
vos omplirà com la flor de perfum.*

*Quan ha de fer sol, de matí ja comença,
i avui per vosaltres hermosos sortirà:
oferiu-li les vostres primícies,
que Ell vol les primícies de tot lo creat.*

*Nina a qui encara somriu la innocència,
gentil infantó,
veniu, veniu, que Jesús vos convida
festiu i amorós.*

*Que bonic és per defora el sagrari!
Que bonic és per defora i per dins!
Avui l' Altíssim un altre 'n desitja:
obriu-li les portes, puix és vostre pit.*

*Anyell diví qui peixeu entre els lliris,
dieu-li vosaltres: Jesús amorós,
a pasturar entre lliris i roses
veniu-hi a mon cor:
seran los lliris les vostres belleses,
seran les roses els vostres amors.*

10 Novembre 1899.

Forma Santa,
Sacrosanta,
del viril d' argent i d' or
abrasiu-me,
consumiu-me
dintre el forn del vostre cor.

Sou l' Altíssim,
amantíssim
Home-Déu: Crist immortal;
l' espectacle
de miracle
grandiós i divinal.

Soc indigne
de tan digne,
resplendent, amorós pit.
Soc de terra
que m' aterra!....
Transformeu-me en espirit.

Mon cor és una brasa!
No l'apagueu, Senyor,
que en ell pose l'amor
cada dia que passa
i com d'un incenser
tranquila a Vós s'eleva
i en braços de la fe.

Mon cor és un caliu;
 atieu-lo
amb el vostre intensiu
 alé;
 conserveu-lo
perque siga perennal
l'alta flama de l'Amor
graciosa i divinal.

Bon Jesús en carn i en ossos
Puc tenir-lo dins de mi.
El miracle de l' Amor
vers els homens és aquí.

Per donar-me el cel baixareu
per salvar-me vau morir.
Sang divina el Cos vessava
per els homens redimir.
Si moria el bon Jesús
no moria, que és aquí.

Hòstia santa
blanc casal del Sér diví;
Hòstia cèlica
que serveu a Déu per mi
vull tenir-vos
i adorar-vos dins de mi.

Lleveu-me, Senyor, la llum,
que a vegades m'enlluerna.
Però no el Foc que'm consum
esta vida meua interna.

Lleveu-me, Senyor, la veu,
que a vegades és impura.
Però no la vostra creu
que és un ancla de ventura.

Lleveu-me, Senyor, l'amor,
que a vegades me capgira.
Però no l'alta fervor
que la vostra Amor m'inspira.

Lleveu-me, Senyor, el tast
i el copsar la poesia.
Però no 'm lleveu el past
de la Sacra Eucaristia.

Lleveu-me, Senyor, el bri
d'esta vida torpe, humana.
Però no 'm deixeu^{eu} morir
èssent l'Hòstia llunyana.

Senyor! davant vostre
presente mon sér;
vullgau acollir-lo
a l'ombra del vostre dosser

Ja sé quan indigne
soc jo de l'Amor
mes lluny de la vostra mirada
tot és, tot, fredor.
Jo vull l'espírit fortalèixer
al vostre costat;
sentir la divina companya
i tindre el meu cor abrandat
pel foc de l'Amor que enceneu,
Senyor adorat.

Senyor! davant vostre
rendit jau mon sér
a l'ombra sagrada
del vostre recer.

Jo soc les penes
Vós el conhort.

Jo soc el náufreg
Vós sou el Port.

Vós sou la Vida
jo soc la mort.

Esperaveu ma arribada
net de pecat.
M'oferieu l'abraçada
i a Vós he anat.
Dins vostra casa sagrada
ja soc salvat.

Soc jo salvat.
Vós me salveu
en este dia
car m'haveu dat,
oh Senyor meu,
l'Eucaristia.

Si del cel ocells baixaven
i en el camp les flors creixien,
oh Senyor, tansols per dar-vos,
amb odor i cants, honor,
quant més jo humil criatura
he de vindre ací al Sagrari
a honorar la vostra altesa
amb fervent, mística amor?

Cante ma llengua
creixca 'm la fe
vora del vostre
sacre recer.

Si l'artífex treballava
de metall bella Custòdia
perque el vostre Cos tinguera
un estatge ben guarnit,
Vós que sou el gran Artífex
i de fang mon cos vullguereu,
no podrieu estatjar-vos
en la cel·la del meu pit?

Baixe el Magnífic,
entre al meu cor,
cel·la amorosa,
gerro de flor.

Caminar i caminar
i trobar
cansament i cansament.
No encontrar
un repós per un moment.
Esguardar
un seient;
no aplegar
mai a ell i delerar
esmortir el cansament.

Trista sort del no creient!

Però Vós sou clara estrella
guiadora;
fontanella
d'aigua fresca, apagadora
de la sed devoradora;
sou casal i sou capella;
sou ermita redemptora
i abrigant.
Sou repós del caminant;
sou seient
glorial del bon creient.

A la vostra Magestat
vinc, Senyor, avuí, a postrar-me
puix m'haveu ja perdonat
del pecat
que podria condemnar-me.

Sembla tinc ales lleugeres
i el meu cos fet d'esperit.
Sols me falta el vostre Corpus
dins la capsa del meu pit.

Si vullguesseu devallar
al meu pit, oh gran Senyor,
goig major no mai tindria.

Si dins mi us puc adorar
oh Senyor, la vostra Amor,
dolç reviure 'm donaria.

Al Sagrari vinc avuí
cor encés i ànima encesa;
busque un punt més de calor
d'eixe Sol que a tots ens besa.

Sol que sou la llum del món
bé sereu la meua guia.
Sol que allunya les tenebres
de la meua humana via!

Al Sagrari vinc avuí
tot mon sér és una flama;
més calor vinc a buscar
d'eixe Amor que a tots ens ama.

Sol de tota resplendor
bé voldreu ma companyia;
clar Espill de terra i cel
bé voldreu l'ànima mia.

Al Sagrari vinc avuí,
bon Jesús,
per trobar Amor diví.

El Tabernacle és la font
d'on van rajant aigües pures.
Jo que tinc sed vinc a beure 'n
per netejar-me de culpes
i fruit l'eterna gràcia
d'angéliques criatures.

Vora la Font
que bé m'hi trobet!
vora la Font
que abeura el món!

Com el riu busca la mar
i la flor el raig de sol
busque jo l'Eucaristia,
llum eterna de l'Amor,
car no pot el meu esprit
altra cosa ana' a buscar
mes que Déu, suma bellesa,
qui amb amor l'ha captivat.

Millor companyia
no puc desitjar,
no mai la tindria,
Senyor!
Deixeu-me arribar,
Casal de l'Amor,
a l'Eucaristia!

Oh, quin fred!

Sentia fred
lluny de Vós, lluny del Sagrari
Cada pas que m'hi acostava
mon esprit se transformava
i amb més goig volia anar-hi.

Soc avui al vostre costat,
oh Senyor,
i un gran foc, calor eterna,
m'ha tornat
aquella divina Amor
amb la que el món se governa.

Oh quin fred!

Sentia fred
i ara un benestar
inefable!

Deixeu-me, Senyor, gojar
del caliu inesgotable.
Que la sacra Eucaristia
foc d'Amor per sempre 'm sia.

Baixa en un vol, al meu cor,
la vostra Amor.
Puja, volant, cap al cel
la meua amor.

Eres Ocell volador
cada dia,
Senyor de l' Eucaristia!

Ocell volador!

Lluny de Vós qué faria
l'ànima mia?
Lluny de Vós qué tindria?

Qué tindria, qué faria?

Doneu-me llum
per no ésser lluny
de Vós, Senyor!
Doneu-me Amor,
foc, llum i claror
de l'Eucaristia.

Dintre la fosca hi vivia,
i ara soc en claretat.
Més que al sol d'un bell migdia
cos i esprit s'han atansat.

La tenebra se esbargia,
apartava 's el pecat.
A la vera Llum neixia
per l'Amor acompanyat.

Vora de l'Eucaristia
el que buscava he trobat:
Claror per l'ànima mia
i pel cos, la castedat.

La llàntia del meu pit
ací la porte, Senyor;
dins ella llu ben encesa
la brasa ardent del meu cor.

La flama vull mantenir
per alcançar vostra Amor
i anar pel món amb deliquis
de santedat i claror.

La llàntia del meu pit
per honorar-vos, Senyor,
llumenará dia i nit
dintre el meu cor!

Vós sou consol
quan m'acora la pena.
Si m'arrime a la Cena
me fuig el dol.

Vós sou el Sol
que ma vida allumena.
Vós sou la mà que'm mena
quan soc tot sol.

Vós, corriol
d'eternitat serena
i l'aire que s'alena
i el dolç bressol.

Vós sou consol
quan m'acora la pena.
Si m'arrime a la Cena
a mi ve el Sol.

Vivia sense tindre on descansar
i he trobat, en ma infantesa,
el pit de Jesucrist on reposar:
bell Casal de gaubances i tendresa.

Anava pel món sens reposar
i he trobat, ple de tendresa,
la Santa Eucaristia on descansar:
gaia Amor que m' ha pres en l' infantesa.

Finirà goig i agonia
la bellesa finirà
serà perduda la vida
i la mort també es perdrà.

Però Vós no finireu
en la Sacra Eucaristia
perque eternament sou Déu
i la vullguereu divina.

Puix que soc aciençat
i us sé bé gràcia pia
allargueu la vostra mà
per collir l' ànima mia.

No 'm tardeu el pur instant
que esta vida
és per mi, trist caminant,
tota plena de fadiga.

Es mesquina
nostra vida sense Vós.

Es boirina
que se posa entre tots dos.

Es un riu
de pecats que aparta el cor.

Ample niu
on la Gràcia se mor.

Es cortina
que no deixa passa' el Sol.

Teranyina
d' on no es pot alçar el vol,

.....

Es mesquina
nostra vida sense Vós
i el meu cor vol la divina
Vida vostra on hi ha repòs.

Espiga daurada de blat.
Xanglot de raïm moscatell.
Mansoi Anyell!

Déu adorat!

Sota l'ombra fidel
del Sagrari
el camí per al cel
té el començ;
fins avuí no he pogut
arribari-hi
i ara m'ha somogut
goig intens.

Un nou goig per mi neix;
bella estrella
per ma vida amaneix
de claror.

Des de avuí vixc content
per novella,
vida recta, amatent
a l'Amor.

Quin violí tinc al cor,
quin violí!

Quin argent té el cantor
clavecí!

Quin reful més sonor
el matí!

Quina veu tota amor
el camí!

Quina música d'or
senc avuí!

Quina dolça claror
té el llumí!

Quina flor tota odor
el jardí!

Quina joia major
mon destí!

.....

Jorn de Amor.

Ha baixat al meu cor
el Diví.

AQUEST
«LLIBRET EUCHARÍSTIC»
L' ACABÁ DE EMPRENTAR LO
FILL DE J. ARMENGOT A CASTELLÓ DE LA PLANA
DIADA DEL SANT ANGEL DE LA
GUARDA A 1 DE MARÇ
DE 1928
L. X D.

2 cat Sal